

Bruxelles, den 28. november 2025
(OR. en)

15992/25

AUDIO 125
DISINFO 104
DIGIT 254
MI 964
FREMP 360
COMPET 1241
EDPS 10
DATAPROTECT 313
JAI 1792
SERVICES 83
POLGEN 213
INST 410

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: delegationerne

Vedr.: Formandskabets konklusioner om adgang til pålidelige nyheder som en del af det europæiske demokratiskjold

Efter samlingen i Rådet (uddannelse, unge, kultur og sport) den 28. november 2025 følger i bilaget til delegationerne teksten til formandskabets konklusioner, der blev støttet af 26 delegationer.

**Formandskabets konklusioner om adgang til pålidelige nyheder
som en del af det europæiske demokratiskjold**

FORMANDSKABET FOR RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM FØLGENDE:

1. Adgang til pålidelige nyheder er en grundlæggende forudsætning for, at vores demokratier kan fungere. Nyhedsmedier, der opererer under redaktionelt ansvar og følger professionelle og etiske journalistiske standarder, spiller derfor en vigtig demokratisk rolle med hensyn til at beskytte informationssfæren, sikre adgang til pålidelige nyheder og opretholde levende og modstandsdygtige demokratier.
2. Beskyttelse af mediefrihed og mediepluralisme er hjørnesten i demokratiet og retsstatsprincippet og spiller en vigtig rolle med hensyn til at understøtte ytringsfriheden og retten til information og fremme en åben demokratisk debat.
3. Udenlandsk informationsmanipulation og indblanding (FIMI) og desinformation udgør udbredte, komplekse og alvorlige samfundsmæssige udfordringer¹, som skal tackles ved bl.a. proaktivt at fremme en bæredygtig sfære af pålidelige, pluralistiske og tilgængelige medier. Samtidig udgør misinformation², der spredes uden ondsindede hensigter og direkte ansvar, også en særskilt voksende udfordring for nyheds- og informationssfæren, som forværres af nye, ofte digitale, formidlings- og forbrugsmønstre.

¹ Som anerkendt under f.eks. de seneste drøftelser på UNESCO's verdensdag for pressefrihed 2025 og i den 20. udgave af World Global Risks Report 2025 fra Det Verdensøkonomiske Forum.

² Se f.eks. [rapporten fra 2020 fra ERGA](#) om "Notions of Disinformation and Related Concepts", Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester.

4. Nyhedssektoren og den bredere informationssfære er under stigende pres. Dette skyldes flere faktorer, der ofte er indbyrdes forbundne, og som skal imødegås for at fremme pålidelige nyheder, såsom:
- a) Digitale udfordringer – hvor onlineplatforme, digitale gatekeepere, herunder søgemaskiner, og algoritmedrevet indhold har en enorm indvirkning på eksisterende medieforretningsmodeller og reklameindtægter. Det samme gælder for tjenester inden for kunstig intelligens (AI), som giver nye muligheder, men også udgør en udfordring, da de i stigende grad producerer nyhedslignende indhold og leverer nyhedsresuméer og -oversigter uden noget klart redaktionelt ansvar og muligvis baseret på ophavsretligt beskyttet indhold. Dette skaber et behov for både innovation og markedstilpasning og for tiltag, der sikrer mere lige vilkår, så adgangen til pålidelig information og tilliden til journalistisk indhold ikke undergraves.
 - b) Fremkomsten af aktører i mediemiljøet såsom online indholdsskabere (også benævnt influencere), der producerer og formidler nyhedsrelateret indhold. I nogle tilfælde er disse aktører allerede klassificeret som medietjenesteudbydere, men de er muligvis ikke konsekvent underlagt de samme regler som traditionelle medier, selv om de ofte har den samme eller en bredere rækkevidde og indvirkning på navnlig yngre målgrupper.
 - c) Geopolitiske udfordringer – hvor ondsindede aktører ser et voksende potentiale for at svække og miskreditere den demokratiske debat, kritisk tænkning og følelsen af fælles tillid i vores samfund.

5. De digitale udfordringer har især store konsekvenser for små, uafhængige, herunder kommercielle, lokale og regionale nyhedsmedietjenesteudbydere og nyhedsmedietjenester, særligt i mindre lokalsamfund og på mindre udbredte sprog.
6. Der kan opstå geografiske nyhedsørkener, når adgangen til lokalt produceret nyhedsindhold reduceres eller helt mangler, mens demografiske og sociale kløfter og generationskløfter kan påvirke måden, hvorpå forskellige grupper får adgang til og bruger pålidelige nyhedskilder. Samtidig bidrager andre faktorer såsom øget polarisering drevet af engagementsbaserede algoritmer, FIMI-kampagner og udbredelsen af kunstigt genereret eller ikkeverificeret indhold også til kløften i medieforbruget og tilliden til journalistisk indhold.

ANERKENDER FØLGENDE:

7. Den Europæiske Union har i de senere år taget en række skridt til at udvikle de reguleringsmæssige rammer for nutidens medietjenester for bedre at afspejle de aktuelle udfordringer og tilvejebringe relevante værktøjer i en digital kontekst. Dette omfatter navnlig den europæiske forordning om mediefrihed (EMFA)³ og det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet)⁴. Også forordningen om digitale tjenester⁵, forordningen om digitale markeder⁶, direktivet om ophavsret⁷ og forordningen om kunstig intelligens⁸ er vigtige instrumenter til regulering af den bredere digitale sfære. Dette har meget store konsekvenser for mediesektoren og for informationsøkosystemet. Direktivet om bekæmpelse af SLAPP⁹ bidrager yderligere til at beskytte journalister og medieforetagender mod procesmisbrug. Samreguleringsværktøjer såsom adfærdskodeksen om desinformation og adfærdskodeksen for bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale, der følger af forordningen om digitale tjenester, kan også spille en vigtig rolle med hensyn til at holde platforme ansvarlige for udbredelsen af misvisende og skadeligt indhold, der bidrager til systematiske risici, f.eks. i forbindelse med valg. Sådanne værktøjer skal dog evalueres regelmæssigt for at sikre, at de er effektive i praksis.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) (EUT L, 2024/1083, 17.4.2024).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (EUT L 265 af 12.10.2022, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1069 af 11. april 2024 om beskyttelse af personer, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse krav eller urimelige retssager (EUT L, 2024/1069, 16.4.2024) ledsaget af Kommissionens henstilling (EU) 2022/758 af 27. april 2022 om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager.

8. Definitionen af redaktionelt ansvar blev indført i EU-retten af AVMS-direktivet og er blevet bekræftet og udvidet yderligere af EMFA. I henhold til EMFA har medietjenesteudbydere fået både visse forpligtelser og visse rettigheder, herunder navnlig nye garantier i henhold til artikel 18 fra udbydere af meget store onlineplatforme om at beskytte redaktionelt indhold mod begrænsninger eller suspension uden tilstrækkeligt grundlag.
9. Redaktionelt ansvar, uafhængighed og gennemsigtighed med hensyn til ejerskab samt professionelle og etiske standarder er afgørende for pålidelige nyheder. Med pålidelige nyheder henvises der i disse konklusioner ikke til nogen statslig definition eller indgriben i nyhedsmedietjenesteudbydernes uafhængighed. I stedet skal pålidelige nyheder forstås som nyhedsmedieindhold produceret af redaktionelt ansvarlige og ansvarsfulde medietjenesteudbydere i overensstemmelse med professionelle og etiske journalistiske standarder under overholdelse af relevant ret. Hvor det er relevant, omfatter dette også robuste samregulerings- eller selvreguleringsmekanismer for redaktionelle standarder, som i mange medlemsstater er blevet udviklet i behørig afstand fra regeringsindflydelse for at understrege mediefrihed og redaktionel uafhængighed.

10. Public service-mediers rolle med hensyn til at sikre alle adgang til pålideligt nyhedsindhold på tværs af både traditionelle og digitale medieplatforme skal beskyttes. Uafhængige public service-medier, som der er bred tillid til, fungerer som en garant for sammenhængskraften og en social søjle, navnlig i krisetider og tider med ustabilitet.
11. Rådet har tidligere, f.eks. i sine konklusioner om vurdering af den retlige ramme for audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatformstjenester (AVMS-direktivet)¹⁰ og i sine konklusioner om beskyttelse af et frit og pluralistisk mediesystem¹¹, understreget behovet for en bæredygtig mediesektor, sammenhængende regulering og adgang til pålidelig information som en del af den demokratiske infrastruktur.
12. Europa-Kommissionen har også for nylig taget vigtige skridt i relation til f.eks. Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og transformering¹², handlingsplanen for europæisk demokrati samt andre relevante kommissionsinitiativer.

¹⁰ C/2025/2954.

¹¹ 2020/C 422/08.

¹² COM(2020) 784 final.

SER MED TILFREDSHED PÅ FØLGENDE:

13. Europa-Kommissionens initiativ til at lancere et europæisk demokratiskjold, der bl.a. har til formål at fremme deltagelse og engagement i det demokratiske liv og navnlig bidrage til en bæredygtig, fri, uafhængig og pluralistisk mediesektor med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og demokratiske værdier.
14. Tilsagnet i Europa-Kommissionens prioriteter for perioden 2024-2029 om at bygge videre på, sikre og fremme en pålidelig, uafhængig, pluralistisk og bæredygtig mediesektor og øge støtten til og beskyttelsen af uafhængige journalister i Den Europæiske Union. I den forbindelse tages det nye program for mediernes modstandsdygtighed, som Kommissionens formand varslede i sin tale om Unionens tilstand, også til efterretning, og der udtrykkes tilfredshed med muligheden for at engagere sig i, hvordan man bedst kan støtte uafhængig journalistik og mediekendskab.
15. Lanceringen af Det Europæiske Råd for Medietjenester (EBMS), der er oprettet i henhold til EMFA, og som erstatter og efterfølger dets forgænger, Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), med henblik på at fremme og opretholde en fri og pluralistisk mediesektor i hele EU.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG EUROPA-KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER

16. at undersøge, hvordan man kan præcisere anvendelsesområdet og omfanget af redaktionelt ansvar som defineret i AVMS-direktivet og i EMFA og i forbindelse med lignende begreber om mediernes ansvarlighed. Formålet er at sikre adgang til pålidelig nyhedsinformation og overholdelse af journalistiske standarder og, hvor det er relevant, at udvide anvendelsen af redaktionelt ansvar til at omfatte nye aktører, der formidler nyheder eller nyhedslignende indhold såsom online indholdsskabere, og at tilskynde dem til på pålidelig vis at udøve redaktionelt ansvar. Ved at udvide eller tilskynde til anvendelse af redaktionelt ansvar på tværs af relevante aktører og for bedre at afspejle den digitale virkelighed kan dette bidrage til at skabe positive incitamentsstrukturer for produktion og formidling af pålidelige nyheder uden at gå på kompromis med mediefriheden og mediernes afhængighed;
17. at undersøge, om de nuværende systemer for ansvarlighed er tilstrækkelige for nye digitale tjenester, der håndterer nyhedsindhold, herunder AI-systemer, og om de nuværende due diligence-forpligtelser i tilstrækkelig grad dækker søgemaskiner og onlineplatforme. Sådanne tjenester er muligvis ikke direkte involveret i eller ansvarlige for produktionen af nyheds- og medieindhold, og deres indhold genereres ofte af brugere og algoritmer. De er dog fortsat centrale gatekeepere og spiller en stadig vigtigere rolle i forbindelse med distribution af indhold og i nogle tilfælde produktion. Dette påvirker mediepluralismen, menings- og ytringsfriheden, adgangen til uafhængige og pålidelige nyheder, fremkomsten af lokale nyhedsrørkener og i sidste ende de demokratiske processer;

18. at overveje, hvordan der kan sikres lige vilkår mellem onlineplatforme og specifikke aktører i mediemiljøet i forhold til redaktionelt ansvarlige nyhedsmedietjenester for at bidrage til en mere bæredygtig, uafhængig, pluralistisk og fri mediesektor. Der bør lægges særlig vægt på at sikre en retfærdig reguleringsmæssig behandling af pålidelige og redaktionelt ansvarlige nyhedsmedier for at undgå konkurrencemæssige ulemper. Opnåelse af lige vilkår kan indebære strømlining af lovgivningen for at mindske uensartede krav og administrative byrder, samtidig med at der opretholdes konsekvente reguleringsmæssige standarder. Samtidig skal der lægges vægt på at sikre, at regler og andre foranstaltninger er konsekvente og gennemsigtige, og at deres samspil er veldefineret for at muliggøre en effektiv og sammenhængende gennemførelse og håndhævelse. Disse mål bør også forblive centrale i forbindelse med eventuelle kommende evalueringer af den relevante lovgivningsmæssige ramme, f.eks. AVMS-direktivet;
19. at fortsætte med at vurdere virkningerne på mediepluralismen og medietjenesteudbydernes redaktionelle uafhængighed, når der foreslås nye lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige eller administrative foranstaltninger, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 21 i EMFA;
20. regelmæssigt at følge op på ovennævnte retsakter, gennemførelsen, handlingsplanerne, Rådets konklusioner og andre relevante dokumenter og politiske beslutninger med henblik på løbende at vurdere behovet for yderligere tiltag, strømlining og sammenhæng;
21. at monitorere og vurdere de nuværende regler om ophavsret, der gælder for journalistisk indhold såsom pressepublikationer i forbindelse med markedsudviklingen, digitale platforme og AI-teknologier. Dette bør tage hensyn til en passende inddragelse af rettighedshavernes perspektiver og kan undersøges i forbindelse med den kommende evaluering af direktivet om ophavsret;

22. at øge tilgængeligheden af og adgangen til mediestøttemidler på både EU-plan og medlemsstatsplan og sikre, at disse også er tilgængelige for udbydere af pålidelige, uafhængige og redaktionelt ansvarlige nyheder, journalistisk indhold og navnlig lokale nyhedsenheder, uden at det går ud over mediernes uafhængighed. Dette kunne omfatte en gennemgang af anvendelsen af statsstøttereglerne, herunder, hvor det er relevant, den generelle gruppefritagelsesforordning for statsstøtte i overensstemmelse med Rådets seneste konklusioner¹³;
23. at tilskynde til måder at støtte EU-dækkende medieprojekter på, f.eks. grænseoverskridende medieplatforme og andet samarbejde mellem uafhængige og public service-medier, der tilvejebringer nøjagtige og pålidelige nyheder og præsenterer Europas rige og forskelligartede kulturelle og sproglige arv. Sådanne projekter kan bidrage til et europæisk offentligt rum i EU, som pålidelige europæiske stemmer i verden og som et aktiv i kampen mod desinformation og misinformation;
24. at undersøge, hvordan man kan sikre de bedst mulige betingelser for et frit, uafhængigt og pluralistisk nyhedsmediemiljø på et konkurrencepræget marked, således at medietjenesteudbydere kan etablere bæredygtige forretningsmodeller eller foretage de nødvendige tilpasninger. Dette er særligt relevant, eftersom store teknologiplatforme har fået en stadig større andel af reklameindtægterne, og AI-teknologier og AI-genereret indhold kan true eksisterende forretningsmodeller, idet de drager fordel af nyhedsindhold fra europæiske medietjenester uden at bidrage til skabelsen af indholdet;
25. at fremme innovative måder, hvorpå man kan styrke de reklamedrevne forretningsmodeller hos udbydere af pålidelige nyheder og undersøge, hvordan dette spiller sammen med den bredere EU-ret, ved f.eks. at se på, hvordan EMFA, AVMS-direktivet og forordningen om digitale markeder samt konkurrenceregler kan bidrage til og lette konkurrenceevnen og tilgængeligheden af onlinereklametjenester for alle aktører i værdikæden, herunder redaktionelle medier. I den forbindelse er det fortsat vigtigt at tackle gatekeepernes selvbeholdende adfærd og undersøge behovet for interoperabilitetskrav på tværs af reklametjenester;

¹³ C/2025/2954.

26. at undersøge, hvordan man kan fremme og fremhæve en reklamepraksis, der bidrager til nyhedssektorens økonomiske bæredygtighed med fuld respekt for redaktionel uafhængighed. Dette bør ske uden at indføre byrder eller oplysningskrav;
27. yderligere at sikre og styrke public service-mediernes uafhængighed og relevans, fremme samarbejde og sikre, at sådanne medieforetagender kan forblive digitalt relevante og aktuelle ved at anerkende vigtigheden af, at public service-medier kan offentliggøre indhold digitalt og på tværs af forskellige udgivelsesformater inden for og under overholdelse af EU's statsstøtte- og konkurrenceret, og om nødvendigt at vurdere, om de nuværende statsstøtteregler er egnede til at sikre, at dagens public service-medier kan eksistere og fortsat være relevante i en digital virkelighed, så de kan opfylde de demokratiske, sociale og kulturelle behov;
28. at give mulighed for og, hvor det er relevant, fremme en passende fremtrædende placering af medietjenester af almen interesse som omhandlet i f.eks. artikel 7a i AVMS-direktivet, herunder på onlineplatforme og digitale grænseflader, der kontrollerer eller forvalter adgangen til og synligheden af pålidelige nyheder. Sådanne foranstaltninger kan bidrage til at bekæmpe desinformation og FIMI og sikre, at brugerne har lettere adgang til forskelligartede og pålidelige informationer af høj kvalitet, herunder lokale nyheder, på deres tjenester;
29. nøje at undersøge, hvordan foranstaltninger til sikring af en fremtrædende placering kan gennemføres effektivt i en stadig mere digitaliseret og grænseoverskridende kontekst uden at gå på kompromis med nationale kompetencer eller mediernes uafhængighed og uden at skabe unødvendige byrder for udbydere. En mulig vej frem kunne være, at medlemsstaterne på frivillig basis udveksler bedste praksis om, hvordan foranstaltninger til sikring af en fremtrædende placering, herunder relaterede tekniske standarder, kan optimeres og let vedtages på tilsvarende måder i de forskellige medlemsstater med potentiale til også at bidrage til den igangværende evaluering af AVMS-direktivet;

30. i samarbejde med mediesektoren at støtte værktøjer og tiltag, så personer, annoncører, tjenesteudbydere og onlineplatforme let genkender indhold fra pålidelige og redaktionelt ansvarlige nyhedsmedier. Dette kan f.eks. ske ved at øge mediekendskabet og den digitale kunnen, tilgængeligheden af journalistisk uddannelse samt bevidstheden om værdien af nøjagtige og pålidelige informationer. Sådanne foranstaltninger kan bidrage til øget prebunking, debunking og faktatjek, men bør være i overensstemmelse med professionelle og etiske journalistiske standarder, redaktionelt ansvar og uafhængighed og i overensstemmelse med forpligtelserne vedrørende gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab for at sikre et sundt informationsøkosystem;
31. at tilskynde nyhedsmedietjenesteudbydere til at fremme en klar angivelse af ophav til medieindhold, som f.eks. praksis med bylinejournalistik, uden at gå på kompromis med hverken mediernes uafhængighed eller journalisters sikkerhed. Dette kan fungere som et middel til at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og offentlighedens tillid til journalistik samt ophavsretlig beskyttelse og samtidig støtte mærkning som et middel til at genkende AI-genereret indhold;
32. at fortsætte med at følge op på og udveksle synspunkter om de politiske tilsagn i Rådets konklusioner fra 2020¹⁴ og Rådets konklusioner fra 2024¹⁵ om at fremme mediekendskabstiltag, der bekæmper misinformation og desinformation og styrker modstandsdygtigheden på tværs af alle aldersgrupper og sårbare grupper, særligt mindreårige. Dette kan omfatte foranstaltninger til at øge offentlighedens bevidsthed om de risici, der er forbundet med at bruge AI-tjenester til at finde nyhedsindhold, og om vigtigheden af at kontrollere informationer, inden de deles på sociale medier, navnlig for brugere med en stor målgruppe, og i den forbindelse støtte, gennemføre eller tilskynde til initiativer til at opdage og mærke AI-genereret og AI-manipuleret indhold i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i AI-forordningen;

¹⁴ Rådets konklusioner om mediekendskab i en foranderlig verden (EUT C 193 af 9.6.2020, s. 23).

¹⁵ Rådets konklusioner om demokratisk modstandsdygtighed: beskyttelse af valgprocesser mod udenlandsk indblanding, 10119/24.

33. at forbedre kendskabet til og offentlighedens bevidsthed om FIMI og desinformationsprocesser gennem f.eks. tværfaglig forskning, indsamling af data om medieforbrugsmønstre og andre oplysningsaktiviteter. I den forbindelse kan der trækkes på eksisterende strukturer såsom Det Europæiske Observationscenter for Digitale Medier (EDMO) og det europæiske netværk af faktatjekkere, eller de kan styrkes;
34. at sikre, at mediepolitikken integreres i overvejelserne om bredere geopolitiske sikkerhedspolitikker og digitale politikker for at beskytte vores demokratier og yderligere styrke borgerne og deres modstandsdygtighed, idet adgang til pålidelige nyheder er en grundlæggende forudsætning for, at vores demokratier kan fungere. Dette kan f.eks. ske ved at tage mediernes rolle og konsekvenserne for medierne i betragtning i forbindelse med udformningen af bredere politiske mål og strategier, samtidig med at den fulde respekt for mediefrihed og redaktionel uafhængighed bevares.
-